

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 310/2018-53

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Ladislava Orosza a Miroslava Duriša o sťažnosti [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. Tomášom Hermanom, Bočná 10, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 37/2009 za účasti Okresného súdu Piešťany takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 37/2009 porušené boli.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 37/2009 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 4 000 € (štyritisíc eur), ktorú mu je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 312,34 € (slovom tristodvanásť eur a tridsaťštyri centov) na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Tomáša Hermana, Bočná 10, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. augusta 2017 doručená s'ťažnosť [REDAKOVANÉ]
[REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Tomášom Hermanom, Bočná 10, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 37/2009 o ochranu osobnosti. Po výzve ústavného súdu s'ťažovateľovi na doplnenie s'ťažnosti z 20. septembra 2017 vo veci poskytnutia právnej pomoci a udelenia splnomocnenia konkrétnemu advokátovi s'ťažovateľ svoju s'ťažnosť doplnil o uvedené náležitosti podaním z 23. októbra 2017 doručeným ústavnému súdu 26. októbra 2017.

S'ťažovateľ v takto doplnenej s'ťažnosti okrem iného uvádza:

„Sťažovateľ podal dňa 05. 01. 2009 návrh na začatie konania Okresnému súdu Nitra. Konanie bolo vedené pod spisovou značkou 10 C 2/09 a následne pod spisovou značkou 4 C/37/2009. Sťažovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby bol odporca povinný uhradiť mu nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 100.000,- Eur na číslo účtu... vedeného v [REDACTED] a trovy konania a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Prílohou k návrhu na začatie konania bolo aj Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovenie právneho zástupcu. Vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie dňa 05. 01. 2009 sudkyňi JUDr. Eve Šiškovéj.

Okresný súd v Nitre postúpil dňa 14. 01. 2009 vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Piešťany.

Dňa 06. 03. 2009 bola právna vec sťažovateľa pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi Mgr. Vladimírovi Zimányimu.

Dňa 13. 07. 2009 bola v zmysle Opatrenia 1 SprR/9/2009 zo dňa 13. 07. 2009 predmetná vec náhodným výberom pridelená na ďalšie konanie JUDr. Natálii Kolárikovej.

Prípisom zo dňa 08. 10. 2009 oznámil Okresný súd Piešťany spôsob ako vybavil jeho sťažnosť.

Prípisom zo dňa 10. 11. 2009 vyzval Okresný súd sťažovateľa, aby predložil súdu vyplnené potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov a priložené Vyhlásenie, ktoré mu Okresný súd Piešťany zaslal ako prílohu listu.

Dňa 23. 11. 2009 obdržal Okresný súd Piešťany vyjadrenie od sťažovateľa.

Dňa 17. 12. 2009 Okresný súd v Piešťanoch vydal Uznesenie, ktorým navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a zároveň mu neustanovil zástupcu z radov advokátov.

Voči uvedenému Uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, ktoré bolo Okresnému súdu v Piešťanoch doručené dňa 29. 12. 2009.

Dňa 20. 01. 2010 bol Krajskému súdu v Trnave predložený spis s opravným prostriedkom, ktorý podal sťažovateľ.

Dňa 16. 09. 2010 vydal Krajský súd v Trnave Uznesenie, ktorým Uznesením súdu prvého zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania.

Dňa 09. 11. 2011 bola právna vec sťažovateľa pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi tunajšieho súdu JUDr. Jane Jarošovej.

Dňa 01. 06. 2012 bola právna vec sťažovateľa pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudcovi tunajšieho súdu JUDr. Vladimíre Slobodovej.

Prípisom zo dňa 07. 08. 2012 vyzval Okresný súd v Piešťanoch sťažovateľa, aby mu predložil vyplnené Tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania.

Dňa 15. 08. 2012 zaslal sťažovateľ Okresnému súdu v Piešťanoch odpoveď.

Dňa 05. 09. 2012 bola právna vec sťažovateľa predložená na rozhodnutie a prejednanie sudkyňi JUDr. Jane Jarošovej.

Dňa 22. 11. 2012 Okresný súd Piešťany vyzval sťažovateľa, aby zaslal potvrdenie o zárobkových pomeroch a potvrdenie o výške jeho zrážok zo zárobku ako aj výške jeho pohľadávok.

Dňa 07. 12. 2012 zaslal sťažovateľ Okresnému súdu v Piešťanoch odpoveď.

Dňa 10. 12. 2012 zaslal ÚVTOS a ÚVV [REDAKOVANÉ], Okresnému súdu prehľad všetkých vykonávaných zrážok z pracovnej odmeny a evidovaných pohľadávok sťažovateľa.

Dňa 20. 02. 2013 Okresný súd v Piešťanoch vydal Uznesenie, ktorým priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a odkázal ho, aby sa so žiadosťou o ustanovenie advokáta obrátil na Centrum právnej pomoci.

Dňa 27. 03. 2013 požiadal Okresný súd v Piešťanoch, Centrum právnej pomoci, kanceláriu Trenčín o oznámenie, aby uviedli, či sa na nich sťažovateľ obrátil so žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu.

Centrum právnej pomoci, kancelária Trenčín oznámila konajúcemu súdu a to prípisom zo dňa 12. 04. 2013, že sťažovateľ nepožiadaval o právnu pomoc v Centre právnej pomoci.

Dňa 19. 05. 2014 sa sťažovateľ obrátil na Okresný súd Piešťany so žiadosťou o preštudovanie celého spisového materiálu.

Prípisom zo dňa 28. 05. 2014 požiadal Okresný súd Piešťany, aby bol zo strany Okresného súdu v Trnave predložený sťažovateľovi spis na nahliadnutie.

Dňa 16. 07. 2014 bol spis predložený Okresnému súdu v Trnave. Dňa 31. 07. 2014 bol súdom určený termín výsluchu sťažovateľa a to na deň 22. 08. 2014.

Dňa 12. 08. 2014 zaslal sťažovateľ prípis Okresnému súdu v Piešťanoch. Dňa 22. 08. 2014 bola so sťažovateľom spísaná v ÚVTOS [REDAKOVANÉ] Zápisnica. Dňa 03. 09. 2014 bol spis sťažovateľa vrátený z Okresného súdu v Trnave a to Okresnému súdu v Piešťanoch.

Dňa 12. 01. 2015 vyzval Okresný súd Piešťany právneho zástupcu žalovaného, aby predložil ešte jedno vyhotovenie podania zo dňa 25. 06. 2014 na jeho doručenie sťažovateľovi, inak súd vyhotoví kópie na trovy žalovaného.

Zo dňa 20. 07. 2015 sa v súdnom spise nachádza Úradný záznam predsedníčky súdu, pričom uvádza, že zistila, že v spise sťažovateľa sa viac ako tri mesiace nekonalo, čo by mohlo viesť k porušeniu zásady plynulosti konania, a na poradách sudcov s predsedníčkou súdu dňa 13. 05. 2015 a 11. 06. 2015 boli sudcovia upozornení na potrebu konať plynulo v reštančných veciach.

Dňa 07. 09. 2015 zaslal konajúci súd sťažovateľovi vyjadrenie žalovaného, ktoré bolo súdu doručené dňa 26. 01. 2015.

Dňa 01. 10. 2015 bola Okresnému súdu v Piešťanoch doručená odpoveď sťažovateľa. Súd prípisom zo dňa 13. 10. 2015 zaslal Vyjadrenie sťažovateľa právnemu zástupcovi žalovaného.

Dňa 17. 02. 2016 bola právna vec sťažovateľa pridelená na prejednanie a rozhodnutie JUDr. Jaroslavovi Ivanovi.

Dňa 14. 07. 2016 zaslal sťažovateľ konajúcemu súdu prípis, v ktorom žiadal, aby súd nariadil vo veci súdne pojednávanie.

Dňa 02. 08. 2016 bola právna vec sťažovateľa pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi tunajšieho súdu JUDr. Jane Škrabákovej.

Dňa 26. 05. 2017 bola právna vec sťažovateľa pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi tunajšieho súdu JUDr. Ludmile Hrickovej.

Predsedníčka okresného súdu upovedomila sťažovateľa o vybavení jeho sťažnosti na priedaň v súdnom konaní, pričom uviedla, že sťažnosť sťažovateľa považuje za opodstatnenú, za vzniknuté priedaň sa ospravedlňuje a dohliadne, aby v predmetných konaniach k zbytočným priedaňom nedochádzalo.

V súdnom konaní sťažovateľa došlo postupne k zmene sudcov, pričom o jeho právnej veci spolu rozhodovalo 7 sudcov.

Ku dňu nahliadnutia do súdneho spisu, nebol termín pojednávania v sťažovateľovej právnej veci vytýčený. Od podania návrhu na začatie konania nebolo vo veci nariadené ani raz súdne pojednávanie...

Súdne konanie sťažovateľa nie je ani k dnešnému dňu právoplatne skončené, pričom Okresný súd Piešťany od roku 2009 do roku 2017 nezačal konať vo veci samej.

V danom prípade nejde o takú zložitú (právnú ani skutkovú), ktorá by odôvodňovala skutočnosť, že za deväť rokov od podania žaloby súd vo veci právoplatne nerozhodol. Podľa názoru sťažovateľa Okresný súd Piešťany v období od podania žaloby do roku 2017 konal neefektívne a v určitých obdobiach vôbec nekonal a tak spôsobil to, že sťažovateľ bol počas dlhého obdobia a ku dňu podania Ústavnej sťažnosti v stave právnej neistoty.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby vydal tento nález:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. č. k. 4 C/37/2009 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. č. k. 4 C 37/2009 konal bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ]... sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10 000,00 Eur (slovom desaťtisíc Eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na bankový účet jeho právnej zástupkyne.

4. Okresný súd Piešťany je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 672,27 Eur (slovom šesťstosedemdesiatdva Eur aj dvadsať sedem centov) na bankový účet právnej zástupkyne [REDAKOVANÉ]... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Ústavný súd požiadal 22. decembra 2017 okresný súd o zapožičanie súdneho spisu vedeného vo veci sťažovateľa pod sp. zn. 4 C 37/2009 a súčasne požiadal okresný súd o vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa a k jej doplneniu.

Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr 9/18 doručenom ústavnému súdu 26. januára 2018 spolu so súdnym spisom vo veci sp. zn. 4 C 37/2009 okrem iného uviedol:

„Rozpis procesných úkonov vo veci:

- dňa 5. 1. 2009 bola Okresnému súdu Nitra doručená žaloba na ochranu osobnosti a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Veci bola pridelení spisová značka 10 C/2/09;

- dňa 14. 1. 2009 Okresný súd Nitra oznámil žalobcovi, že vec bude postúpená Okresnému súdu Piešťany;

- Okresný súd Nitra dňa 6. 3. 2009 postúpil vec Okresný súd Piešťany ako súdu miestne príslušnému na konanie;

- súdny spis bol doručený Okresnému súdu Piešťany dňa 6. 3. 2009, kde jej bola pridelená nová spisová značka 4 C/37/2009;

- dňa 13. 7. 2009 v súlade s opatrením sp. zn. 1 SprR/9/2009 bola predmetná vec pridelená sudkyňi JUDr. Natálii Kolárikovej;

- dňa 8. 10. 2009 predsedníčka súdu upovedomila žalobcu o spôsobe vybavenia jeho sťažnosti doručenej súdu 18. 9. 2009, zapísanej pod sp. zn. Spr 687/2009;

- dňa 9. 11. 2009 súd vyzval žalobcu, aby zaslal súdu vyplnené potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch za účelom rozhodnutia o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov;

- dňa 23. 11. 2009 bola súdu doručená odpoveď žalobcu na výzvu súdu, jeho vyhlásenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, potvrdenie z ÚVTOS a ÚVV [REDAKOVANÉ] o výške čistej pracovnej odmeny;

- dňa 17. 12. 2009 súd uznesením č. k. 4 C/37/2009-34 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov a neustanovil mu zástupcu z radov advokátov;

- dňa 29. 12. 2009 bolo súdu doručené odvolanie žalovaného voči uzneseniu č. k. 4 C/37/2009-34 zo dňa 17. 12. 2009;

- dňa 20. 1. 2010 bola vyhotovená predkladacia správa pre Krajský súd v Trnave;

- odvolaciemu súdu bol súdny spis doručený dňa 21. 1. 2010, kde bola veci pridelená spisová značka 11 Co/9/2010;
- dňa 16. 9. 2010 odvolací súd vydal uznesenie č. k. 11 Co/9/2010-49, ktorým zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie;
- dňa 18. 10. 2010 súd prvého stupňa zaslal uznesenie odvolacieho súdu žalobcovi;
- dňa 8. 11. 2011 podľa opatrenia sp. zn. 1 SprR/14/2011 bola predmetná vec pridelená sudkyňi JUDr. Jane Jarošovej;
- dňa 1. 6. 2012 bola vec v súlade s opatrením sp. zn. 1 Spr/10/2012 pridelená sudkyňi JUDr. Vladimíre Slobodovej;
- dňa 23. 7. 2012 sudkyňa predložila spis vyššiemu súdnemu úradníkovi za účelom preskúmania vecnej a miestnej príslušnosti, náležitosti žaloby a súdneho poplatku;
- dňa 7. 8. 2012 súd zaslal žalobcovi tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania s tým, aby ho vrátil súdu vyplnené a podpísané, príp. aby predložil súdu právoplatné rozhodnutie o priznaní dávky alebo príspevku v hmotnej núdzi, prípadne právoplatné rozhodnutie o priznaní právnej pomoci;
- dňa 15. 8. 2012 bola súdu doručená odpoveď žalobcu spolu s vyplneným tlačivom pre dokladovanie pomerov účastníka konania;
- dňa 5. 9. 2012 bol spis opätovne pridelený JUDr. Jane Jarošovej podľa opatrenia sp. zn. 1 SprR/10/2012 z dôvodu ukončenia dočasnej pracovnej neschopnosti;
- dňa 22. 11. 2012 súd požiadal ÚVTOS [REDAKOVANÉ], aby zaslal súdu potvrdenie o zárobkových pomeroch žalobcu, ako aj potvrdenie o výške zrážok zo zárobku a o výške jeho pohľadávok. V ten istý deň súd vyzval žalobcu na oznámenie celkovej sumy, ktorá mu bola priznaná Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu ako sťažovateľovi titulom nemajetkovej ujmy, a či disponuje predmetnými finančnými prostriedkami, ako aj na oznámenie spisových značiek predmetných rozhodnutí;
- dňa 7. 12. 2012 bola súdu doručená odpoveď žalobcu na výzvu súdu;
- dňa 10. 12. 2012 bola súdu doručená odpoveď ÚVTOS a ÚVV na výzvu súdu;
- dňa 20. 2. 2013 súd vydal uznesenie č. k. 4 C/37/2009-94, ktorým priznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov a odkázal žalobcu, aby sa so žiadosťou o ustanovenie advokáta obrátil na Centrum právnej pomoci;

- dňa 27. 3. 2013 súd požiadal Centrum právnej pomoci o oznámenie, či sa žalobca obrátil na túto inštitúciu so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci, a či mu bola táto poskytnutá;

- dňa 16. 4. 2013 bola súdu doručená odpoveď Centra právnej pomoci;

- dňa 13. 1. 2014 dala vyššia súdna úradníčka pokyn na zaslanie žaloby žalovanému na vyjadrenie;

- dňa 10. 4. 2014 súd zaslal žalovanému žalobu aj s prílohami, aby sa k nej vyjadril, spolu s uznesením s poučeniami podľa § 114 O. s. p.;

- dňa 19. 5. 2014 bola súdu doručená žiadosť žalobcu, aby mu súd umožnil preštudovať spis;

- dňa 28. 5. 2014 súd požiadal Okresný súd Trnava o vybavenie dožiadania, ktoré spočívalo v tom, aby dožiadany súd predložil žalobcovi spis na nahliadnutie;

- dňa 25. 6. 2014 bolo súdu zaslané vyjadrenie žalovaného k žalobe elektronickými prostriedkami, ktoré bolo doplnené predložením originálu, doručeným súdu 26. 6. 2014;

- súdny spis bol dňa 16. 7. 2014 doručený Okresnému súdu Trnava za účelom vybavenia dožiadania predložením spisu žalobcovi na nahliadnutie. Dožiadaniu bola na Okresnom súde Trnava pridelená značka 8 Cd/4/2014;

- dožiadany súd dňa 31. 7. 2014 predvolal žalobcu na výsluch do ÚVTOS [REDAKOVANÉ], ktorý sa mal uskutočniť v priestoroch ÚVTOS [REDAKOVANÉ] dňa 22. 8. 2014;

- dňa 12. 8. 2014 bolo dožiadateľnému súdu doručené podanie žalobcu, ktorým žiadal súd o oznámenie potrebných údajov o predmetných konaniach, ku ktorým má byť vypočutý;

- dňa 18. 8. 2014 dožiadateľný súd oznámil žalobcovi spisové značky konaní, ku ktorým mal byť vypočutý;

- dňa 22. 8. 2014 bolo dožiadateľným súdom umožnené žalobcovi nahliadnutie do spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 4 C/37/2009, o čom bol spísaný úradný záznam;

- dňa 27. 8. 2014 dožiadateľný súd vrátil spis tunajšiemu súdu spolu s vybavením dožiadania;

- súdny spis bol doručený Okresnému súdu Piešťany dňa 3. 9. 2014;

- dňa 12. 1. 2015 súd vyzval žalovaného na zaslanie ďalšieho rovnopisu podania zo dňa 25. 6. 2014;

- dňa 26. 1. 2015 bol súdu doručený ďalší rovnopis vyjadrenia žalovaného z 25. 6. 2014. V ten istý deň súd zaslal vyjadrenie žalovaného žalobcovi;

- dňa 23. 3. 2015 bola súdu doručená žiadosť [REDAKOVANÉ], ktorý bol žalobcom splnomocnený na nahliadnutie do spisu a vyhotovovanie fotokópií zo spisu, ktorou požiadal súd o zaslanie fotokópií všetkých žalôb a ich príloh a rozhodnutí vo veci samej z 8 súdnych spisov, ktoré konkretizoval spisovými značkami. Žiadosť bola vybavená pod Spr. I 90/2015 dňa 5. 6. 2015;

- dňa 20. 6. 2015 bol spísaný úradný záznam o oznámení, že predsedníčka súdu bude vykonávať zvýšený dohľad, aby nevznikli prietahy v tomto konaní;

- dňa 9. 9. 2015 súd zaslal žalobcovi rovnopis vyjadrenia žalovaného;

- dňa 1. 10. 2015 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu k podaniu žalovaného;

- dňa 19. 10. 2015 súd zaslal žalovanému vyjadrenie žalobcu;

- dňa 17. 2. 2016 bola vec pridelená zákonnému sudcovi JUDr. Jaroslavovi Ivanovi v súlade s opatrením sp. zn. I SprR 5/2016;

- dňa 14. 7. 2016 bolo súdu doručené podanie žalobcu vo veci;

- dňa 2. 8. 2016 bola vec pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Jane Škrabákovej v súlade s opatrením sp. zn. I SprR 11/2016;

- dňa 14. 10. 2016 bol spis predložený k nahliadnutiu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], o čom bol spísaný úradný záznam;

- dňa 26. 5. 2017 bola vec v súlade s opatrením I SprR/13/2017 pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Ľudmile Hrickovej. “

K obdobiu po pridelení veci sudkyňi JUDr. Ľudmile Hrickovej sa predsedníčka okresného súdu vyjadrila takto:

„Dňa 26. 6. 2017 súd vykonal lustrácie v Obchodnom registri SR ohľadom žalovaného, v SAK o advokátke [REDAKOVANÉ] a advokátovi [REDAKOVANÉ], ako aj lustráciu v evidencii ZVJS;

- dňa 26. 6. 2017 súd vyzval žalobcu na oznámenie, či je zastúpený v tomto konaní [REDAKOVANÉ];

- dňa 11. 7. 2017 bola súdu doručená odpoveď žalobcu na výzvu súdu;

- dňa 20. 9. 2017 súd požiadal ÚVTOS a ÚVV [REDAKOVANÉ] o súčinnosť pri uskutočnení pojednávania prostredníctvom videokonferencie nariadeného na deň 11. 12. 2017 s tým, aby ÚVTOS a ÚVV [REDAKOVANÉ] zabezpečil prítomnosť žalobcu v miestnosti ústavu vyhradenej pre videokonferencie;

- dňa 18. 10. 2017 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorým oznámil súdu, že nesúhlasí s uskutočnením pojednávania prostredníctvom videokonferencie (§ 175 ods. 2 CSP). V ten istý deň súd požiadal ÚVTOS a ÚVV [REDAKOVANÉ] o poskytnutie súčinnosti potrebnej pre uskutočnenie pojednávania v priestoroch ÚVTOS a ÚVV [REDAKOVANÉ] a o zabezpečenie prítomnosti žalobcu počas pojednávania;

- dňa 22. 12. 2017 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci samej v ÚVTOS a ÚVV [REDAKOVANÉ], na ktorom súd vec prejednal a rozhodol vo veci rozsudkom;

- dňa 8. 12. 2018 súd zaslal stranám sporu zápisnicu z pojednávania z 22. 12. 2017;

- písomné vyhotovenie rozsudku č. k. 4 C/37/2009-225 zo dňa 22. 12. 2017 bolo stranám zaslané dňa 22. 1. 2018, t. j. v zákonnej 30-dňovej lehote.“

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 310/2018-24 zo 16. mája 2018 prijal sťažnosť na ďalšie konanie [§ 25 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 9. augusta 2018 predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a zároveň ju vyzval, aby sa znovu vyjadrila k sťažnosti a k jej prijatiu na ďalšie konanie.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 9/18 k prijatej sťažnosti z 23. augusta 2018, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 30. augusta 2018, okrem iného uviedla:

„Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu vedeného pod sp. zn. 4 C 37/2009 ako aj ústavnej sťažnosti uvádzam, že sa v plnom rozsahu

pridržiavam svojho vyjadrenia k podanej ústavnej sťažnosti pod Spr. 9/18 zo dňa 23. 1. 2018 a svoje vyjadrenie dopĺňam o nasledovné skutočnosti:

Po pridelení veci JUDr. Hrickovej koncom mája 2017 súd vykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej, nakoľko zákonná sudkyňa už dňa 26. 6. 2017 vyzvala žalobcu na oznámenie, či je zastúpený v tomto konaní advokátkou [REDAKOVANÉ], pretože plnomocenstvo nachádzajúce sa v súdnom spise žalobca udelil tejto advokátke iba na úkon na nahliadnutie do spisu, čo je v priamom rozpore s ust. § 92 ods. 2 CSP, podľa ktorého plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v civilnom spore nemožno obmedziť, t. j. nemožno ho udeliť iba na niektoré procesné úkony.

Písomné vyhotovenie rozsudku v danej veci, ktorý bol vyhlásený dňa 22. 12. 2018 (správne má byť 22. 12. 2017, pozn.), bolo dňa 22. 1. 2018 zaslané stranám.

Dňa 23. 1. 2018 bol pod Spr. 9/18 súdny spis zaslaný na Ústavný súd SR za účelom rozhodnutia o ústavnej sťažnosti žalobcu.

Odvolanie žalobcu, podané proti rozsudku súdu prvej inštancie, bolo doručené súdu dňa 31. 1. 2018, pričom súd dňa 1. 2. 2018 zaslal odvolanie žalobcu protistrane na vyjadrenie.

Vyjadrenie protistrany k odvolaniu bolo súdu doručené dňa 16. 2. 2018.

Dňa 21. 3. 2018 boli súdu doručené dve doplnenia odvolania žalobcu.

Dňa 22. 3. 2018 súd zaslal žalobcovi (sťažovateľovi) vyjadrenie žalovaného k odvolaniu. V ten istý deň odoslal žalovanému doplnenia odvolania žalobcu.

Dňa 9. 4. 2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu (sťažovateľa, odvolateľa) k vyjadreniu protistrany k odvolaniu.

V ten istý deň, t. j. dňa 9. 4. 2018, bola súdu doručená žiadosť žalobcu, ktorou žalobca žiadal súd, aby mu oznámil, v ktorých spisoch sa nachádzajú jeho štyri zásielky podané doporučené. Uviedol iba podacie čísla, mesto a dátum podania zásielok na pošte. Dňa 20. 7. 2018 súd zaslal žalovanému odpoveď zo dňa 19. 7. 2018 na jeho žiadosť o tom, že v celom súdnom spise sa nenachádza žiadna zo 4-och ním označených zásielok, ani žiadne podanie, ktoré by mohlo zodpovedať dátumu podania predmetných zásielok na pošte. V ten istý deň súd zaslal žalovanému vyjadrenie žalobcu (odvolateľa, sťažovateľa) k vyjadreniu k odvolaniu.

Dňa 31. 7. 2018 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu (odvolateľa, sťažovateľa), ktoré súd doručil žalobcovi (odvolateľovi, sťažovateľovi) krátkou cestou dňa 17. 8. 2018 na pojednávaní v inej veci (sp. zn. 5 C/251/2009) tunajšieho súdu, uskutočnenom v priestoroch ÚVTOS a ÚVV [REDAKOVANÉ], kde je sťažovateľ toho času umiestnený. Nakoľko predmetné vyjadrenie súd doručil žalobcovi postupom podľa § 374 ods. 3 CSP, súd k vyjadreniu už nepripojil žiadnu výzvu s lehotou na vyjadrenie.“

Predsedníčka okresného súdu vo svojom stanovisku súčasne uviedla, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Ústavný súd prípisom zo 7. septembra 2018 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby zaujal stanovisko k vyjadreniu okresného súdu a aby oznámil, či súhlasí s tým, aby podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu, ak dospel k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Po urgencii právneho zástupcu sťažovateľ vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu z 13. septembra 2018 (doručenom ústavnému súdu 22. októbra 2018 a podpísanom jeho právnym zástupcom) okrem iného uviedol: *„V tomto stanovisku OS – PN rieši iba obdobie od mája 2017 do dnes, preto pre celkové posúdenie dĺžky lehoty, odôvodnenosti ústavnej sťažnosti a pod. je toto stanovisko OS-PN nedostatočné a nepoužiteľné.*

Jediné čím OS-PN argumentuje, je to, že súd I. st. vo veci rozhodol, že už boli predložené stranám konania výzvy na vyjadrenie sa k odvolaniu, na vyjadrenie sa k námietkam protistrany, a pod.

Z čoho teda vyplýva fakt, že konanie len ku dnešnému dňu trvá už skoro 10 rokov!

Že súdu I. st. trvalo 5 rokov, kým vo veci rozhodol?

A že konanie stále nie je ukončené, lebo pokračuje na odvolacom súde.

A keďže odvolanie súdu I. st. odstúpil odvolaciemu súdu na vyjadrenie iba nedávno, a keďže trvá aj 2 roky, kým odvolací súd rozhodne, tak až teraz je nesporné, že dĺžka

konania presiahne 10 ročnú hranicu a zoberúc do úvahy, že predmet veci je jednoduchý, tak prieťah trvajúci vyše 10 rokov, je neprijateľný a neospravedlňiteľný!

A čo sa týka toho, že súd I. st. vydal rozsudok: zo strany súdu I. st. ide o účelový a protiprávny akt.

Lebo vzhľadom na množstvo prieťahov súdov v SR, si vypracovali súdy takú stratégiu, že keď konanie trvá dlho a dotknutá osoba podá ústavnú sťažnosť na prieťahy v konaní, tak príslušný súd narychlo vyvolá ukončenie konania napr. zastavením konania, vynesením rozsudku a pod.

Potom tento stav prezentuje na ústavnom súde akože už prieťahy skončili, že už nie je prieťah, a pod.

Keďže však ide o umelé a násilné ukončenie konania, je takmer vždy odvolacím súdom zrušené a vrátené na ďalšie konanie.

Zarážajúce je na tom to, že tohto protiprávneho konania sa zúčastňuje a participuje na tom aj ústavný súd.

Napr. ja som v roku 2015 mal na ústavnom súde sťažnosti na prieťahy v konaní proti Okresnému súdu Bratislava I č. 24 C/86/2007 a 24 C 2152/2008.

Keď OS-Bratislava zistil, že v oboch uvedených veciach boli podané ústavné sťažnosti, tak narychlo v oboch vydal ukončenie rozsudkom o zamietnutí žaloby...

Ústavný súd SR odmietol riešiť to, či/že rozsudky boli vystavené účelovo, a konania obsahujú tak závažné nezákonnosti, že nie je možné aby ich odvolací súd nezrušil.

Ústavný súd SR sa snažil účelovo vidieť iba to, že konania na súde I. st. boli/sú ukončené, a tvrdil, že teda je dokázané, že konania smerujú k záveru, rozhodol, že teda všetko je v poriadku.

Hneď po rozhodnutí ÚS SR, odvolací súd zrušil oba uvedené rozsudky OS – Bratislava I. a konania v oboch uvedených žalobách stále koná. A to ústavný súd SR už pred tromi rokmi prehlasoval, že má za dokázané, že obe uvedené konania už čoskoro budú skončené.

Teda aj ústavný súd SR zneužívaním svojej právomoci, sa takýmto protiprávnym konaním snaží spory so všeobecnými súdmi odňať obetiam porušovania práva na prejednanie veci bez prieťahov, či už zamietnutím ich ústavných sťažností

alebo nepriznaním žiadneho alebo nízkeho odškodnenia! Takéto praktiky sa označujú všade na svete úplne rovnako – mafiánske, a pod.

Aj tuto je rovnaký prípad keď sa OS – Piešťany vynesenie nezákonného rozsudku, snaží účelovo a v rozpore so skutočnosťou snaží vyvolať dojem ukončenia veci na súde I. st. preto:

1) Ak Ústavný súd SR chce brať v úvahu, že súd I. st. vydal rozsudok, tak potom nech posúdi, či je ten rozsudok zákonný, že nemôže dôjsť k jeho zrušeniu odvolacím súdom, že zo strany súdu I. st. nejde o účelové konanie ktorým chce v rozpore so skutočnosťou navodiť dojem, že vec speje k záveru, atď'...

2) Ak súd (Ústavný súd SR) nemôže skúmať zákonnosť rozsudku súdu I. st., potom nemá morálne, zákonné a ani iné právo vyslovovať závery, že konanie pred všeobecnými súdmi speje k záveru, a nemá právo na podklade takýchto záverov priznávať obetiam nízke alebo žiadne odškodné, za spôsobené prieťahy.

II.

Vyjadrenie sa k stanovisku OS – Piešťany z 23. 8. 2018

V tomto stanovisku na štyroch stranách iba opisuje úkony ktoré začali začiatkom roku 2009 a trvajú do dnes t. j. ku dnešnému dňu dokázateľné konanie trvá už skoro 10 rokov, a dokázateľne táto hranica bude prekročená, lebo súd I. st. iba teraz... predložiť odvolanie odvolaciemu súdu. A konanie pred odvolacím súdom trvá 2 roky!

Súd I. st. ďalej tvrdí, že v obdobiach kedy sa nekonalo, bolo to z dôvodu počtu nevybavených vecí.

Avšak toto nie je ospravedlnením spôsobených prieťahov. Organizácia práce na súdoch je výlučne vecou súdu, a ak si túto prácu nevie súd organizovať tak, aby tým neporušoval základné práva účastníkov konania je to výlučne problém súdu, a nie je to niečo čím sa súd môže vyviniť, práve naopak – ide o nesústredenosť, nečinnosť, neefektívnosť, nekompetentnosť a pod.

Súd I. st. sa snaží prieťahy ospravedlniť tým, že veci boli predkladané počas konania odvolaciemu súdu.

OS – Piešťany však zamlčal, že odvolania boli podané voči nezákonným rozhodnutiam súdu I. st., že odvolací súd tieto rozhodnutia súdu I. s. všetky zrušil!

A potom, že ak súd I. st. vydával nezákonné rozhodnutia už ÚS SR rozhodol, že je to chybou súdu, a nie dôvodom na ospravedlnenie alebo zmiernenie dĺžky priesťahov, následkov, a pod. (I. ÚS 303/2015-44).

Súd (OS – PN) dokonca poukazuje na lekársku správu v k. č. 5 C/3/2009 vyhotovenú väznicou [REDAKOVANÉ] že si sťažovateľ privodil úraz hlavy a lekár to vyhodnotil ako účelové vyhnúť sa súdnym konaniam.

ESLP už rozhodol, že ak osoba v pozbavení osobnej slobody utrpí zranenia, štát je povinný vysvetlovať pôvod a dôvodnosť týchto zranení – ak je toto vysvetlenie nedostatočné (napr. že osoba už zranenia mala) alebo neprijateľné (že osoba si zranenia spôsobila sama) ide o porušenie čl. 3 Dohovoru. – Tomasi vs. Francúzsko, Jalloh vs. Nemecko, Valašinas vs. Litva, Iwanczuk vs. Poľsko, Raninen vs. Fínsko, Pantea vs. Rumunsko, Rehbock vs. Slovinsko, Aksoy vs. Turecko, Soering vs. Spojené kráľovstvo a iné.

Len pre úplnosť a objasnenie veci:

Napr. k napadnutiu mojej osoby vo väznici [REDAKOVANÉ] 23. 8. 2014 – ústavná sťažnosť pre toto napadnutie (zlomené rebrá, zlomená lebka...) bola po vyčerpaní všetkých opravných prostriedkov, predložená na Ústavný súd SR 23. 7. 2018 – tu tiež väznica tvrdila že išlo o sebapoškodenie, znalecké posudky znalcov z odboru traumatológie hovoria opak, že sa väznica chce vyvinúť zo zodpovednosti tým, že si sama alebo cestou väzenského lekára prehlási že zranenia si osoba spôsobila sama, je pochopiteľné avšak právne irelevantné.

Napr. Napadnutie mojej osoby dňa 27. 1. 2017 – zlomená lebka, strata zraku a sluchu na zadnú stranu hlavy, tržné rany... je na Ústavný súd SR vo forme ústavnej sťažnosti predkladaná v týchto dňoch!

Napr. vo veciach napadnutia mojej osoby ku ktorej došlo dňa 5. 12. 2017, 6. 4. 2018 a 24. 5. 2018 Centrum právnej pomoci v týchto dňoch určuje advokáta na podanie ústavných sťažností (porušenie čl. 3, 13 Dohovoru a iné).

Výroky OS – Piešťany, že som si zranenia spôsobil sám sú nielenže predčasne vyslovené – iba teraz o nich bude ÚS rozhodovať, nepravdivé – znalecké posudky preukázali že zranenia som si nemohol spôsobiť sám, právne neobhájiteľné – len zákonný sudca môže vyslovovať závery ktoré mu budú tieto veci pridelené na rozhodnutie!

Ale sú najmä urážlivé a ponižujúce, lebo ak sudca – ktorý o veci nič nevie, verejne začne prehlasovať o osobe ktorú viackrát zástupcovia štátu zbili tak že mala zlomeniny a trvalé následky (slepota na ľavom oku, hluchota na ľavé ucho...), že si zranenia spôsobila sama, a toto začne prehlasovať len na podklade záznamu ktorý si vyhotovil/vyrobil ten orgán ktorý mučenia a zranenia spôsobil a je za nich právne zodpovedný, tak takého konanie sudcu/súdu je ponižovaním, zosmiešňovaním a urážaním obetí mučenia, a výsmechu práva.

Naviac, žiadal som o kópie dôkazov:

- že som si zranenia spôsobil sám,

- že som sa chcel vyhnúť súdnym konaniam... atď.

Väzenské orgány písomne priznali, že takéto dôkazy nemajú. A tie písomné odpovede boli a sú a budú predložené na ÚS SR vo veciach vyššie uvedených ústavným sťažnosťami, vo veciach napadnutia mojej osoby dozorcami. Vyjadrenia a námietky OS – Piešťany k mojej ústavnej sťažnosti nijako nevyvrátili a ani nespochybnili opodstatnenosť/dôvodnosť mojej ústavnej sťažnosti.

OS – Piešťany dokázal predložiť len vyjadrenia a námietky, ktoré sú účelové, lživé, urážlivé... avšak právne úplne bezpredmetné.

Nič nebráni teda tomu, aby Ústavný súd SR, vyhovel mojej ústavnej sťažnosti v celom rozsahu!“

Sťažovateľ súčasne oznámil, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania vo veci prijatej sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd využil možnosť podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde a upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľ zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho

konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Predmetom namietaného konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 4 C 37/2009 je rozhodovanie o žalobe o zaplatenie 100 000 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v súvislosti s ochranou osobnosti. V označenom konaní okresného súdu sťažovateľ vystupuje ako žalobca. Podľa názoru ústavného súdu ide o vec, ktorá tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a ktorá nevykazuje znaky právnej zložitosti; nijaké skutočnosti nemôžu ospravedlniť neodôvodnene dlhý čas konania a rozhodovania okresného súdu (takmer deväť rokov) až do vydania prvostupňového rozhodnutia v tejto veci.

2. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zastáva názor, že správanie sťažovateľa ako žalobcu (oprávneného) v napadnutom konaní nemalo vplyv na doterajšiu dĺžku konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu v konaní, ktoré začalo v roku 2009.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže dôjsť nielen neodôvodnenou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania v primeranom čase (m. m. napr. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Zo sťažnosti, z predloženého spisu, ako aj z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu a z chronológie úkonov okresného súdu, ktorú predložila, ústavný súd zistil, že okresnému súdu bol 5. januára 2009 doručený návrh sťažovateľa na zaplatenie 100 000 €.

Ústavný súd vo vzťahu k doterajšiemu konaniu okresného súdu uvádza, že v období prvých štyroch rokov od doručenia žaloby sťažovateľa (2009 – 2012) okresný súd vo veľkých časových intervaloch vykonával základné procesné úkony (overovanie potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch v súvislosti so žiadosťou o oslobodenie od súdnych poplatkov – ktoré boli prílohou k návrhu). Po nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov okresného súdu uznesením č. k. 4 C 37/2009-34 zo 17. decembra 2009 o odvolaní sťažovateľa proti nemu rozhodol krajský súd tak, že toto uznesenie prvostupňového súdu zrušil svojím uznesením sp. zn. 11 Co 9/2010 zo 16. decembra 2010. Po vrátení veci okresnému súdu bol tento súd nečinný od októbra 2010 do júla 2012 (asi 20 mesiacov) aj na pozadí skutočnosti, že vec sťažovateľa bola od počiatku roku 2009 postupne pridelená piatim zákonným sudcom.

Okresný súd po zopakovaní rovnakých procesných úkonov ako na začiatku konania vydal uznesenie č. k. 4 C 37/2009-94 z 20. februára 2013 o oslobodení sťažovateľa od súdnych poplatkov.

Okresný súd bol nečinný aj v období od októbra 2015 do októbra 2016 (12 mesiacov; v čase, keď prebehli iba dve ďalšie zmeny zákonných sudcov pri pridelení vecí bez akéhokoľvek úkonu v danej veci), ale tiež následne až do konca mája 2017, opätovne i v súvislosti so zmenou zákonnej sudkyne.

Okresný súd konal efektívne iba v priebehu druhého polroku 2017, keď nariadil jediné pojednávanie v doterajšom priebehu konania od začiatku roku 2009, na ktorom vec prerokoval a rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 4 C 37/2009-225 z 22. decembra 2017 tak, že žalobu zamietol.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (napr. IV. ÚS 260/04, IV. ÚS 127/08, IV. ÚS 155/09, IV. ÚS 82/2010), vychádzajúc predovšetkým z povahy vecí, zo samotnej dĺžky napadnutého konania takmer deväť rokov, ale aj z priebehu konania v tomto období uzavrel, že v namietanom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 C 37/2009 bolo opakovanou nesústredenou činnosťou okresného súdu i jeho nečinnosťou počas obdobia viac ako troch rokov, keď pojednávanie nariadil až po takmer deviatich rokoch, porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 37/2009 konal bez zbytočných prietáhov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo

alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 €, ktoré odôvodňuje takto: „*V súčasnosti je zložité vyčíslieť celkovú možnú majetkovú ujmu spôsobenú sťažovateľovi neefektívnou činnosťou a nečinnosťou okresného súdu v namietanom konaní, no už teraz možno konštatovať, že ani rozsudok vo veci samej v namietanom súdnom konaní, ktorý vyhovuje sťažovateľovi, nesplnil svoj účel poskytnutia účinnej právnej ochrany oprávneným záujmom sťažovateľa vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy aj s ohľadom na časový odstup... Cieľom má byť zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie však prípadná náhrada škody. Z uvedených dôvodov ako aj s ohľadom na ustálenú prax a judikatúru Ústavného súdu, sťažovateľ si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- Eur (slovom desaťtisíc Eur) a to z dôvodu, že podľa názoru sťažovateľa dochádza k prietahom už 13 rokov. Dlhých 9 rokov odo dňa podania návrhu na začatie konania je sťažovateľ v stave právnej neistoty.*

Sťažovateľ si k výške finančného zadosťučinenia dovoľuje uviesť nasledovné. Za prekročenie rýchlosti je pokuta vo výške 400,00 Eur. Nedávno Špecializovaný trestný súd vo veci Niguta a spol. udelil poriadkovú pokutu 3.300,00 Eur jednej televízii za to, že vyhotovovala z pojednávania záznam bez povolenia súdu.

Súd nemôže priznať nižšie odškodnenie za prietahy, t. j. porušenie základného ľudského práva, lebo to by potom znamenalo, že súd degraduje základné ľudské právo na úroveň poriadkovej pokuty. Do úvahy teda prichádza priznať len viac. Podľa sťažovateľa je odškodné zároveň trestom pre toho, kto základné ľudské právo porušil.“

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym

súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 4 C 37/2009, berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci s'ťažovateľa nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 4 000 € s'ťažovateľovi za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľa, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom Mgr. Tomášom Hermanom. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2016, ktorá bola 884 €. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie s'ťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a), c) a d) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017 sumu 2 x 147,33 € a režijný paušál 2 x 8,84 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Celková úhrada trov konania tak predstavuje sumu 312,34 € (bod 4 výroku).

Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu s'ťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2018